

Štěně 2

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXIII říjen 2007

Štěňátko štěká: haf, haf, haf, haf

Štěkám vše nejlepší k svátku Michalovi, Igorovi, Fandovi a Elišce. Jej haf, vás ale je. A Michalovi štěkám ještě více k jeho kulatým narozeninám!!!

Haf, haf, haf, haf

Pomalu nám noste příspěvky, jsou to opět pouhé čtyři stovky na celý rok.

Haf, haf, haf, haf

Doufám, že jste si užili skvělou Vraní se Čtyřlístkem, škoda pro všechny, kteří nejeli.

Haf, haf, haf, haf

Letos bude ve Štěňátku vycházet Váňův cestopis z Kyrgystánu a Číny. Kvítek pro vás zas má poznávání kvítí. Tak si přečtěte a těšte se na pokračování v dalším čísle.

Co budeme dělat v říjnu?

2.10. schůzka (16:30 -19:00)

9.10. schůzka (16:30 -19:00)

12.-13. 10. - výprava na 50km

16.10. schůzka (16:30 -19:00)

23.10. schůzka (16:30 -19:00)

24.-28.10. podzimky

Pozor!!! V říjnu začnou družinovky!!!

Ještě se domluvíme, který den budou.

Čtyřlístek a výprava na Vraní skálu

I letos přišlo září a s ním i tradiční výprava na Vraní skálu. Sešli jsme se v počtu obrovském, velikém či alespoň obstojném. Zkrátka opět se nás sešla spousta. Předpověď hlásala jasné počasí a tak jsme se až na noční mrazíky nemuseli nečasu bát. A opravdu... bylo nadmíru krásně! Někteří šli přes den dokonce i do kraťasů, a to je na září opravdu obdivuhodné. Ale to bychom nebyli my, aby se nestalo opět něco jiného než loni... něco neobvyklého...

Tentokrát jsme krom ostřílených Vpředáků vzali s sebou na výpravu i celý Čtyřlístek – kuchařku Fifinku, vynálezce Myšpulína, rychlíka a milovníka mrkve Pind'u i siláka a jedlíka Bobíka. Ti všichni tam byli s námi a ti všichni nám pomohli ke štěstí, ke štěstí prostřednictvím čtyřlístků. Ale to by nebyl Čtyřlístek, aby v tom nebyl nějaký háček pro zdatné hlavičky.

Fifinka si vzpomněla uprostřed výpravy, že potřebuje co nejrychleji oheň nebo že večeri budou dneska místo ní dělat naše kuchařské

týmy, Bobík chtěl zase vidět silácké přetahování a taky si na nás vyzkoušel popletenou hru, kterou prý snad někdy viděl v televizi a kvůli Pind'ovi jsme běželi salámovou štafetu. A my jako věrní obdivovatelé Čtyřlístku jsme se snažili splnit všechna jejich přání a i uprostřed temné a chladné noci vyzískat od nich byť jen jediný podpis. Což se nám také podařilo.

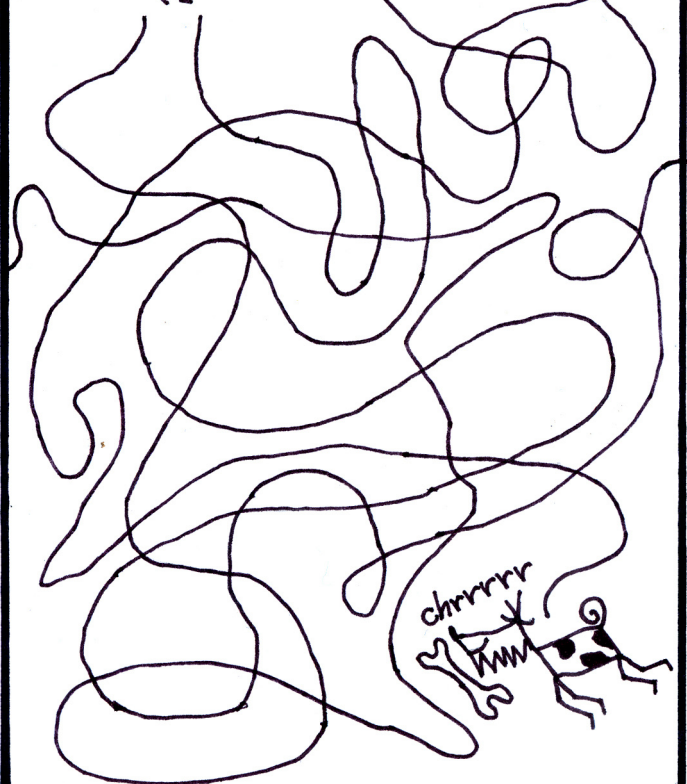
Všechno naše úsilí a všechna naše dřina byla taky pořádně odměněna. Fifinka nám upekla výborné buchty a na každého zbyl alespoň kousíček. Samozřejmě, kdo měl více štěstí, měl i víc buchet. Tak dobře jsme se nadlábli, že jsme se skoro nemohli dokutálet k vlaku. Ale nakonec se to všem podařilo.

Kvítek

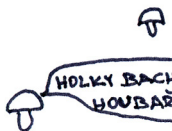
KDO
NAJDE CE-
STU KE KOSTI

Vafu, ja chci
taky kost!

MIKULDA A HOUBY

HA!
Či!

TO JSEM BLÁŽEN!
PŘECE TADY NĚKDE MUSÍ
BÝT

HELE, MIKULDA!
VYLEZTE!

HOUBÍČKY, JUPÍ!!!

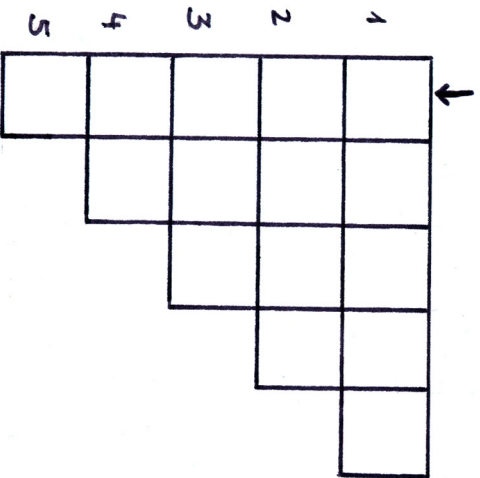
Kvítkova kvítka

Nevím, čím to je, ale já mám pocit, že si všichni vždycky lámete na táboře hlavy nad třiceti kytičkami. A přitom úúúúúplně zbytečně. Vždyť jich tam okolo roste tolik. Ikdyž... rok je dlouhá doba a jak si je připomenout, aby hlavu nadobro neopustily?

Je to vlastně úplně jednoduché, stačí trocha pravidelného domácího cvičení... A k tomu máte právě zde příležitost. Stačí, když mi každý měsíc řeknete název („jméno a příjmení“) rostlinek z okolí tábora, které najdete na této stránce, a na táboře budete všechna jména sypat ladně z rukávu... Uvidíte, zkuste to.

Kvítek

1 - tajenka

2 - pozdrav

3 - plavidlo

4 - část vozu

5 - 19. písmeno abecedy

Expedice Kyrgyzstan-Čína, díl 1.

Zdravím čtenáře Štěňátka, dovol mi abych Tě pozval na toulky po daleké Asii, do zemí Kyrgyzstánu a Číny. Připrav se, odlétáme :-).

24.7. se scházejí tři dobrodruzi (Veru, Vojta, Váňa) na Ruzyňském letišti v Praze a ruskými aerolinkami odlétají do Biškeku, hlavního města v Kyrgyzstánu...

...v Biškeku jsme se zdrželi asi půl hodiny a hned odjeli do Karakolu v touze spatřit Tian Shan, jedno z největších světových pohoří. Z Karakolu jsme ještě ten den vyrazili do hor, kde jsme byli 4 dny. Stoupáme úzkým údolíčkem k horským velikánům Tian Shianu, ale v cestě nám stojí nebroditelný potok. Naštěstí se nás ujali místní Kyrgyzové, kteří nás pozvali do stanu na chléb a čaj se smetanou, no a poté nás na jejich konících převezli přes vodu (to bylo něco, já a kůň... :-D). Dále stoupáme k sedlu nad jezerem Ala-Kol ve výšce 3860m.

Před námi se najednou rozevře úžasný a nečekaný výhled na jezero a do dálky se táhnoucí sedmitisícovky (viz foto). Sestupujeme k jezeru. Voda je opravdu hodně studená. Nedivím se, když tu zas začíná sněžit. Stavíme si stan u jezera a velmi unaveni rychle usínáme.

Rano nás budí sluníčko, ale je stále zima. Stan je celý omrzlý, a tak si uvaříme čajík a vložky a vydáváme se na sestup do údolí Karakol. Počasí se tu rychle mění, nestačím se ani převlékat. Chvilí sněží, pak svítí slunko a zas prší, a tak pořád dokola. Ale hory jsou opravdu nádherné, v lepších jsem ještě nebyl. Třetí den po zdolání celkového převýšení 4000m dojdeme do údolíčka Karakol. Teče jím rychlá a bílá řeka, občas padá peřejemi dolů, jindy se zas pomalu rozleje do celého údolí.

Po sestupu jsme se značně vyčerpaní vydali k jezeru Yssyk-Kol, kde jsme si chtěli i vyprat, ale přes množství Kyrgyzů to prostě nešlo. Osvežení, odpočnutí a řádně najezení se vydáváme na autobusové nadraží, kde jsme chytli bus, jen co jsme přišli. Vypadalo to slib-

ně, bylo nás tam asi deset, ale hned na další zastávce nastoupilo asi 50 dalších Kyrgyzů a během celé cesty do busu nakládali bedny meruněk (a jak později zjistíme i kravských hlav), takže se naše odpočínutí rozplynulo jako mraky nad Tian Shanem. Teď jsme tedy opět v Biškeku. Je tu teplo, všude běhají zametači ulic, přičemž výsledek jejich práce není vidět, všude jezdí maršrutky (minibusy) a vypadá to tu jako na Ukrajině (až na ty hory). Jídlo je tu skvělé a levné, lidé milí, jen nemají vždy všude všechno.

Prohlížíme si město, ale moc nás nezaujalo. Široké bulváry a nevzhledné budovy připomínající českou komunistickou architekturu nás moc nebraly. Za zmínku jistě stojí tržiště, na kterém se sežene opravdu cokoliv, ale hlavně hromady ovoce a zeleniny.

Kyrgyzstán je rozdělen horami na dvě části, každá část má centrum v jednom městě. Severní v Biškeku a jižní v Oši. Mezi městy vede přes hory pěkná silnička, ale busy tudy nejezdí, jedinou možností jak se dostat do Oše je

najmout si taxík načerno. Tak tedy jdeme za tržiště a po minutě usedáme do staršího a pohodlného Mercedesu a vyrážíme směr Oš, o tom ale až příště.

Váňa

PS: další fotky na

<http://picasaweb.google.com/majornik>

Kontakty:

Tom (608 408 577), Láďa (777 977 929), Váňa (728 114 762), Kvítek (724 264 148), Zelí (603 478 299) a Jana (724 241 835)

Vydává T.O. Vpřed
tovpred.ctnactka.cz

Uzávěrka dalšího čísla: 30.10.2007

Nové číslo vyjde na schůzce dne: 6.11.2007